

havde givet denne Forklaring og tilbudt at aflægge Ed paa det. Men det er ikke rigtigt. Den højtærede Justitsminister var Dommer i den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret, da han afgav Forklaringen. Og da ved Retsreformens Gennemførelse Landsover- samt Hof- og Stadsretten gik over til at blive Østre Landsret, var det en ren Formalitet, at Assessorerne for Landsover- samt Hof- og Stadsretten gik over til at blive Dommere i Østre Landsret. Og hvad det angaar, at han har tilbudt at aflægge en Ed, som jeg maatte anse for at være falsk, er jeg nødt til at sige — og det er jeg nødt til at gentage saa ofte, den højtærede Justitsminister vender tilbage til dette Punkt — at jeg mener, den højtærede Justitsminister er behersket af denne ejendommelige sygelige Fantasi og selv tror fuldt og fast paa Rigtigheden af dette Referat; hvis han aflagde Ed derpaa, vilde han altsaa vel aflægge Ed paa noget, der var urigtigt, men dog subjektivt tro paa, at det Vidnesbyrd, han gav, var helt korrekt, thi han vilde tro, at Eden var rigtig.

Det er denne sygelige Indbildningskraft, som stadig fører den højtærede Justitsminister vild, og det er ikke mig alene, der har faaet Blik for denne ejendommelige Egenskab hos den højtærede Minister. En saa roligt dømmende og erfaren, i Livets Skole vel oplært Mand som det ærede Medlem af Landstinget Hr. Herman Trier har nedskrevet, og det er blevet tiltraadt af de to ærede Landstingsmænd Bramsnæs og Martin Olsen... (Afbrydelse)... Var der noget at rette? (*En Stemme*: Det er ikke tiltraadt af Trafikministeren!)... Nej, det er ikke... (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Slebsager]: Jeg sagde ikke et Ord, jeg sad og læste!)... Saa beder jeg den højtærede Trafikminister meget undskyldte, jeg har ikke paa nogen som helst Maade villet fornærme ham, men jeg syntes, der blev sagt noget fra hans Plads. Disse nævnte Mænd giver følgende Karakteristik af den højtærede Justitsminister: „Hans lidenskabelig betagne Indbildningskraft arbejdede med at forfølge politiske Modstanderes Handlemaade helt ind i deres formentlige personlige Udgangspunkter og Bevæggrunde. Han kom uvilkaarlig til at konstruere Forklaringer af Modstandernes ikke udtalte Formaal og Planer. Der kunde i hans Gisninger til Tider være en Skarpsindighed i Lighed med den, som tidt kendetegner Mennesker, der beherskes af visse stadig genkommende faste Forestil-

linger“. Det er Skildringen af Kverulanten, der bestandig vender tilbage til det samme Maal, og som kan føre det skarpsindigste Forsvar for de mærkværdigste Opfindelser.

Det er blevet det Udbytte, den højtærede Justitsminister har faaet af Færø-Kommissionen. Jeg kan ikke hindre den højtærede Justitsminister i bestandig at kverulere over de samme Forhold; men saa ofte han fremfører de Ting, kan jeg staa op og imødegaa ham og sige som her, at det er ikke faktiske Ting, Ministeren fremfører, det er Fantasier.

Om den Politik, der skal føres overfor Færøerne, vil jeg sluttelig sige dette, at den haarde Haands Politik skal vi ikke anvende, ved den jager vi kun flere og flere Færinger fra os, og den er i sig selv uberettiget. Vi er kun et lille Folk, et lille Statssamfund, og vi vil nødig se os overvældet af stærkere Folkeslag. Nu har vi indenfor Rigets Grænser Færingerne, som er af en anden Nationalitet, og det er da rimeligt, at vi søger at imødekomme deres nationale og kulturelle Krav og dermed stille os paa en god Fod med dem og saa gør, hvad vi formaar — og vi vil formaa meget —, for at ophjælpe Øerne materielt. Der er overordentlig meget at gøre; deres Skolevæsen er i en meget daarlig Forfatning, deres Sundhedsvæsen er — saaledes som jeg tidligere har haft Lejlighed til at paavise det overfor dette høje Ting — yderlig slet, et Vejvæsen eksisterer næsten ikke, deres Havnevæsen er saaledes, at det meget ofte er forbundet med Livsfare for Færingen at lande paa sine egne Kyster. Paa disse og andre Omraader er der nok for os at gøre, saaledes at vi overfor Færingerne, naar vi først har vist os imødekommende overfor dem i Henseende til deres nationale og kulturelle Ønsker, kan vise os som gode Venner, der ogsaa vil ophjælpe deres Forhold i materiel Henseende. En saadan Politik vil knytte alle Færinger til os, det er den Politik, vi skal føre overfor dem, men ikke den haarde Haands Politik, saaledes som den højtærede Justitsminister vil det.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg konstaterer med dyb Beklagelse, at det ærede Medlem Hr. Zahle har vedgaaet, at Formaalet med hans Udtalelser om Landsretsdommen i Sagen om